

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců Mgr. Aleše Smetanky a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobkyně: J. N., zastoupená Mgr. Pavlem Szkanderou, advokátem se sídlem Svatoplukova 1209, Frýdek - Místek, proti žalovaným: 1) **Územní správa sociálního zabezpečení pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj**, se sídlem Zelená 34a, Ostrava, a 2) **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Karviná ze dne 14. 3. 2018, č. C5104963, a rozhodnutím žalované 2) ze dne 21. 5. 2019, č. j. 48000/005740/19/010/P2, ze dne 10. 7. 2018, a ze dne 29. 10. 2019, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 5. 2024, č. j. 19 Ad 41/2023-53,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému zástupci žalobkyně Mgr. Pavlu Szkanderovi, advokátovi **s e n e p ř i z n á v á** odměna a náhrada hotových výdajů za zastupování v řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně doručila dne 2. 10. 2023 Krajskému soudu v Ostravě (dále jen „*krajský soud*“) nejasné podání. Krajský soud zjistil, že Okresní soud v Karvině usnesením ze dne 18. 8. 2023, č. j. 17 Nc 5108/2019-144, zastavil řízení o neurčité žalobě ze dne 23. 9. 2019, kterou se žalobkyně domáhala vydání rozhodnutí o „*nebrání ohledu na lékařské zprávy, odebrání nemocenské a 500 000 Kč – odškodnění*“ a toto podání pak četnými dopisy doplňovala. Okresní soud v Karvině nakonec dospěl k závěru, že se jedná o žalobu směřovanou proti rozhodnutí vydanému v oblasti veřejné správy správním orgánem, řízení podle § 104b odst. 1 občanského soudního řádu zastavil a současně poučil žalobkyni o právu podat u věcně a místně příslušného soudu žalobu ve správním soudnictví do jednoho měsíce od právní moci rozhodnutí o zastavení řízení. Proto se žalobkyně obrátila na krajský soud výše zmíněným nejasným podáním. Krajský soud usnesením ze dne 31. 10. 2023, č. j. 19 Na 12/2023-26, ustanovil žalobkyni v záhlaví označeného zástupce.

[2] Dne 13. 11. 2023 žalobkyně učinila podání označené jako žaloba proti žalované České správě sociálního zabezpečení, které následně ustanovený advokát „opravil“ podáním ze dne 23. 11. 2023 tak, že se jedná o žalobu směřující proti žalované 2) a domáhající se „náhrady nemocenské“ za specifikovaná období „ve výši určené znaleckým posudkem“ a „nemajetkové újmy“ ve výši 500 000 Kč. Ani po tomto doplnění nemělo podání stěžovatelky zákonné náležitosti správní žaloby.

[3] K následné výzvě krajského soudu k odstranění nedostatků podání ustanovený zástupce doplněním ze dne 24. 1. 2024 upřesnil, že žaloba stěžovatelky směřuje proti následujícím rozhodnutím: (i) rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Karviná (dále jen „OSSZ Karviná“) o ukončení dočasné pracovní neschopnosti ze dne 14. 3. 2018, č. 5104963, včetně rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí o ukončení dočasné pracovní neschopnosti; (ii) rozhodnutí OSSZ Karviná o ukončení dočasné pracovní neschopnosti ze dne 25. 4. 2019, č. 724193, včetně rozhodnutí žalované 2) ze dne 21. 5. 2019, č. j. 48000/005740/19/010/P2, o odvolání proti rozhodnutí o ukončení dočasné pracovní neschopnosti; (iii) rozhodnutí žalované 2) ze dne 28. 3. 2018, č. j. X, kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o invalidní důchod, včetně rozhodnutí o námitkách; a (iv) rozhodnutí žalované 2) ze dne 21. 8. 2019, č. j. X, kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o invalidní důchod, včetně rozhodnutí o námitkách ze dne 29. 10. 2019, č. j. X.

[4] Krajský soud žalobu stěžovatelky usnesením ze dne 17. 5. 2024, č. j. 19 Ad 41/2023-53, odmítl, a to z následujících důvodů.

[5] Ve vztahu k prvému ukončení dočasné pracovní neschopnosti krajský soud ze správního spisu zjistil, že rozhodnutí OSSZ Karviná o ukončení dočasné pracovní neschopnosti č. C5104963 ze dne 14. 3. 2018 (dále jen „napadené rozhodnutí č. 1“) bylo žalobkyni doručeno dne 14. 3. 2018 a byla v něm poučena o možnosti podat do tří dnů ode dne doručení rozhodnutí odvolání. Žalobkyně odvolání nepodala. Jelikož žalobkyně nevyčerpala řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, krajský soud shledal žalobu v části směřující proti napadenému rozhodnutí č. 1 nepřipustnou podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. a) s. ř. s.

[6] Ve vztahu k druhému ukončení pracovní neschopnosti krajský soud ze správního spisu zjistil, že rozhodnutí OSSZ Karviná o ukončení dočasné pracovní neschopnosti č. C7241935 ze dne 25. 4. 2019 žalobkyně napadla odvoláním, o kterém bylo rozhodnuto rozhodnutím žalované 2) ze dne 21. 5. 2019, č. j. 48000/005740/19/010/P2 (dále jen „napadené rozhodnutí č. 2“). Napadené rozhodnutí č. 2 bylo žalobkyni doručeno dne 3. 6. 2019. Krajský soud konstatoval, že napadené rozhodnutí č. 2 bylo žalobkyni oznámeno doručením písemného vyhotovení dne 3. 6. 2019 a poslední den dvouměsíční zákonné lhůty pro podání správní žaloby připadl na sobotu 3. 8. 2019, tudíž lhůta skončila v pondělí 5. 8. 2019 (§ 72 odst. 1 ve spojení s § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s.). Vzhledem k tomu, že žaloba byla žalobkyní u Okresního soudu v Karvině osobně podána dne 23. 9. 2019, což bylo až po uplynutí zákonné lhůty pro podání žaloby, krajský soud shledal správní žalobu v části směřující proti napadenému rozhodnutí č. 2 opožděnou [§ 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.].

pokračování

[7] Ve vztahu k prvému zamítnutí žádosti žalobkyně o invalidní důchod krajský soud ze správního spisu zjistil, že rozhodnutí žalované 2) ze dne 10. 7. 2018, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí č. 3“), kterým byly zamítnuty námitky žalobkyně proti rozhodnutí téže žalované ze dne 28. 3. 2018 zamítajícimu žádost žalobkyně o invalidní důchod (uplatněna u OSSZ Karviná dne 31. 1. 2018), bylo žalobkyni doručeno dne 16. 7. 2018. Rozhodnutí obsahovalo informaci o možnosti soudního přezkumu. Krajský soud konstatoval, že napadené rozhodnutí č. 3 bylo žalobkyni oznámeno doručením písemného vyhotovení dne 16. 7. 2018 a poslední den dvouměsíční zákonné lhůty pro podání správní žaloby připadl na neděli 16. 9. 2018, tudíž lhůta skončila v pondělí 17. 9. 2018 (§ 72 odst. 1 ve spojení s § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s.). Vzhledem k tomu, že žaloba byla žalobkyní u Okresního soudu v Karviné osobně podána dne 23. 9. 2019, což bylo až po uplynutí zákonné lhůty pro podání žaloby, krajský soud shledal správní žalobu v části směřující proti napadenému rozhodnutí č. 3 opožděnou [§ 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.].

[8] A konečně ve vztahu k druhému zamítnutí žádosti žalobkyně o invalidní důchod krajský soud ze správního spisu zjistil, že rozhodnutí žalované 2) ze dne 29. 10. 2019, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí č. 4“), kterým byly zamítnuty námitky žalobkyně proti rozhodnutí téže žalované ze dne 21. 8. 2019 zamítajícimu žádost žalobkyně o invalidní důchod (uplatněna u OSSZ Karviná dne 15. 7. 2019) bylo žalobkyni doručeno dne 1. 11. 2019. Ovšem žaloba byla žalobkyní u Okresního soudu v Karviné podána již dne 23. 9. 2019, tedy v době, kdy rozhodnutí žalované 2) o námitkách ještě ani nebylo vydáno, natož pak doručováno žalobkyni. Krajský soud konstatoval, že ani žaloba podaná u Okresního soudu v Karviné, ani její doplnění či oprava nesměřovaly proti napadenému rozhodnutí č. 4, resp. nenavrhovaly jeho přezkum a zrušení. Žalobkyně byla vyzvána k odstranění vad žaloby, avšak sama vady neodstranila, ani po ustanovení právního zástupce. Až nový zástupce žalobkyně na výzvu soudu opravil žalobu a zmínil v ní také, že další žádost žalobkyně o přiznání invalidního důchodu byla zamítnuta, ovšem napadené rozhodnutí č. 4 neoznačil. Stalo se tak až v podání ze dne 24. 1. 2024. S ohledem na toto zjištění krajský soud konstatoval, že napadené rozhodnutí č. 4 bylo žalobkyni oznámeno doručením písemného vyhotovení dne 1. 11. 2019 a poslední den dvouměsíční zákonné lhůty pro podání správní žaloby připadl na státní svátek 1. 1. 2020, tudíž lhůta skončila dne 2. 1. 2020 (§ 72 odst. 1 ve spojení s § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s.). Vzhledem k tomu, že ustanovený zástupce žalobkyně doplnil žalobu o napadené rozhodnutí č. 4 až podáním ze dne 24. 1. 2024, což bylo až po uplynutí zákonné lhůty pro podání žaloby, krajský soud shledal správní žalobu v části směřující proti napadenému rozhodnutí č. 4 rovněž opožděnou [§ 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.].

[9] Proti usnesení krajského soudu o odmítnutí žaloby podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) prostřednictvím krajským soudem ustanoveného zástupce kasační stížnost.

[10] Stěžovatelka v kasační stížnosti uvedla, že s napadeným usnesením nesouhlasí a že kasační stížnost podává z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Zopakovala, že v žalobě napadla čtyři rozhodnutí, která vymezila stejně jako v podání ze dne 24. 1. 2024 (viz výše bod [3] tohoto usnesení), a poté okopírovala tři odstavce z čl. III podání ze dne 23. 11. 2023, ve kterém v řízení před krajským soudem vyjádřila nesouhlas s ukončením dočasné pracovní neschopnosti a požadovala doplacení nemocenské a rovněž

náhrady nemajetkové újmy. Dále opsala zákonné znění výše uvedených tří kasačních důvodů. Na to navázala konstatováním, že dle jejího názoru krajský soud pochybil, když (i) *v případě rozhodnutí o skončení dočasné pracovní neschopnosti ze dne 14. 3. 2018 rozhodl, že žalobkyně nevyčerpala řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem a žaloba proti rozhodnutí o ukončení dočasné pracovní neschopnosti ze dne 14. 3. 2018 je nepřipustná;* (ii) *v případě rozhodnutí o ukončení dočasné pracovní neschopnosti ze dne 25. 4. 2019 rozhodl o tom, že žaloba podaná žalobkyní proti tomuto rozhodnutí je opožděná;* (iii) *v případě rozhodnutí žalované ze dne 28. 3. 2018 o zamítnutí žádosti žalobkyně o invalidní důchod posoudil žalobu, kterou podala žalobkyně proti tomuto rozhodnutí žalované, jako opožděnou, a (iv) v případě rozhodnutí žalobkyně o zamítnutí žádosti o přiznání invalidního důchodu ze dne 21. 8. 2019, posoudil žalobu, kterou podala žalobkyně proti tomuto rozhodnutí, jako opožděnou.*

[11] Poté již stěžovatelka pouze okopírovala několik odstavců z čl. II podání ze dne 23. 11. 2023 a rovněž ze str. 4 podání ze dne 24. 1. 2024, která učinila v řízení před krajským soudem. Stěžovatelka uvádí důvody její pracovní neschopnosti a popisuje, kdy jí byla pracovní neschopnost „zrušena“, přičemž s tímto postupem správního orgánu vyjadřuje nesouhlas. Svůj zdravotní stav vnímá jako špatný, což byl důvod, proč opakovaně požádala o invalidní důchod, ale žalovaná 2) žádosti stěžovatelky opakovaně zamítla, s čímž stěžovatelka nesouhlasí. Jak již bylo uvedeno, jedná se o doslovné okopírování vybraných částí žalobních tvrzení. Jinou argumentaci stěžovatelka v kasační stížnosti neuplatnila. Závěrem své kasační stížnosti stěžovatelka navrhuje, aby Nejvyšší správní soud „z výše uvedených důvodů“ napadené usnesení zrušil.

[12] Podáním ze dne 13. 1. 2025 sama stěžovatelka sdělila soudu, že se cítí být poškozena postupem žalované 2) a že její zdravotní stav není uspokojivý, a rovněž vyjádřila nespokojenost s ustanoveným zástupcem a žádala o jeho změnu.

[13] Žalovaná 2) ve vyjádření ke kasační stížnosti ze dne 11. 6. 2024 uvádí, že napadeným usnesením krajského soudu byla odmítnuta žaloba proti několika rozhodnutím žalované 2) a OSSZ Karviná vydaným v oblasti nemocenského a důchodového pojištění. Upozornila, že daná řízení spolu nijak nesouvisejí, jsou vedena odděleně, včetně správních spisů, a proto se vyjádří v obou oblastech samostatně. V řízení ve věci ukončení dočasné pracovní neschopnosti rozhodovala do 31. 12. 2023 příslušná okresní správa sociálního zabezpečení (OSSZ Karviná), o odvolání pak rozhoduje žalovaná 2). Ve věcech žádostí o důchod rozhoduje v prvním stupni i v námitkovém řízení žalovaná 2). Ve vztahu k rozhodnutím vydaným v oblasti nemocenského pojištění (tj. obě rozhodnutí o ukončení dočasné pracovní neschopnosti), žalovaná 2) uvádí, že se ztotožňuje s názorem krajského soudu o odmítnutí žaloby pro nepřipustnost, resp. opožděnost. Poté se vyjadřuje i k věci samé, zejména poukazuje na skutečnost, že všichni lékaři posuzující kompletní zdravotnickou dokumentaci stěžovatelky dospěli ke shodnému závěru, že jsou dány důvody pro opakovaná ukončení její dočasné pracovní neschopnosti. Od ukončení obou dočasných pracovních neschopností stěžovatelky uplynuly tři až čtyři roky a aktuálně již ani nelze zpětně přezkoumávat její zdravotní stav.

[14] Ve druhém svém vyjádření (ze dne 14. 6. 2024) žalovaná 2) nejprve rekapituluje obsah kasační stížnosti a důvody, pro které krajský soud žalobu odmítl, s nimiž se ztotožňuje. Poté

pokračování

poukazuje na skutečnost, že stěžovatelka, ač právně zastoupena, neuvedla žádný důvod přijatelnosti své kasační stížnosti. Dle žalované 2) dostatečné argumenty svědčící pro přijatelnost kasační stížnosti chybí, neboť uplatněné kasační námitky neobsahují důvody, které by mohly založit přesah vlastních zájmů stěžovatelky, natož přesah významem podstatný. V řízení před krajským soudem se nevyskytla žádná právní otázka, jejíž řešení by odůvodnilo přijatelnost kasační stížnosti stěžovatelky. Dle žalované 2) řízení před krajským soudem netrpí žádnou vadou, která by měla za následek nezákonné rozhodnutí o věci. Proto navrhuje, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatelky odmítl jako nepřijatelnou, případně zamítl jako nedůvodnou.

[15] Žalovaná 1) se ke kasační stížnosti nevyjádřila. Nejvyšší správní soud k tomu poznamenává, že s účinností od 1. 1. 2024 byly zákonem č. 412/2023 Sb. provedeny změny ve struktuře žalované 2), jejichž součástí bylo i vytvoření územních správ sociálního zabezpečení (ÚSSZ), do nichž byly začleněny jednotlivé okresní správy sociálního zabezpečení (OSSZ). OSSZ Karviná tak s účinností od 1. 1. 2024 přestala být samostatným správním orgánem a byla začleněna do žalované 1), na kterou přešla působnost OSSZ Karviná ve věcech nemocenského pojištění. Protože napadené rozhodnutí č. 1 bylo vydáno OSSZ Karviná, Nejvyšší správní soud ve vztahu k uvedenému rozhodnutí jako se žalovaným správním orgánem jednal dle § 69 s. ř. s. s žalovanou 1).

[16] Nejvyšší správní soud se kasační stížností zabýval nejprve z hlediska její přípustnosti, neboť pouze přípustná kasační stížnost může být tímto soudem projednána věcně, resp. u věcí, které u krajského soudu rozhodoval samosoudce (jako tomu bylo i v nyní projednávané věci), může být posouzena z hlediska přijatelnosti ve smyslu § 104a s. ř. s. (srov. bod [52] usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS).

[17] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je nepřípustná.

[18] Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. *kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jež rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.*

[19] Cílem výše citovaného ustanovení není omezit právo fyzických a právnických osob na přístup k soudní ochraně, ale zachovat kasační charakter řízení o kasační stížnosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2020, č. j. 5 Azs 345/2020-17). Je nutné připomenout, že kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu (§ 102 s. ř. s.) a důvody, které v ní lze s úspěchem uplatnit, se proto musejí upínat právě k tomuto rozhodnutí (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 6. 2003, č. j. 6 Ads 3/2003-73). To znamená, že „*uvedení konkrétních stížných námitek [...] nelze nahradit zopakováním námitek uplatněných v odvolání nebo v žalobě, neboť odvolací a žalobní námitky směřovaly proti jiným rozhodnutím, než je rozhodnutí přezkoumávané Nejvyšším správním soudem.*“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2007, č. j. 8 Afs 106/2006-58). Neobsahuje-li kasační stížnost takovou argumentaci, je nutno na ni nahlížet jako na nepřípustnou, neboť se mýlí s kasačními důvody uvedenými v § 103 s. ř. s.

[20] K obdobným závěrům dospěl Nejvyšší správní soud také v usnesení ze dne 30. 6. 2020, č. j. 10 As 181/2019-63, podle kterého „*kasační stížnost, která beze změny opakuje žalobní tvrzení a nijak nereaguje na argumentaci krajského soudu, neobsahuje důvody podle § 103 s. ř. s., a bude proto jako nepřipustná odmítnuta (§ 104 odst. 4 s. ř. s.). Vyzývat stěžovatele k odstranění této vady (§ 109 odst. 1 s. ř. s.) není v takové situaci namístě. (...) V kasačním řízení je stanoveno povinné zastoupení advokátem především proto, aby kasační stížnosti byly sepsány právním profesionálem a byly argumentačně na úrovni. Pokud by se povinné zastoupení v kasačním řízení mělo vyčerpat tím, že advokát provede v textu žaloby výše popsané kosmetické změny a označí ji za kasační stížnost, stalo by se pouhou formalitou. O formalitu ale zákonodárci nešlo: naopak smyslem bylo umožnit v kasačním řízení pokud možno kvalifikovanou polemiku s argumentací krajského soudu. Tato polemika může být méně nebo více zdařilá; vždy však musí být z textu kasační stížnosti patrná alespoň nějaká snaha o to, reagovat na konkrétní závěry krajského soudu, zdůraznit přílehlavou judikaturu a přesvědčivě prezentovat ty žalobní argumenty, které žalobce pokládá za nejpádnější.*“

[21] Citované judikturní závěry jsou použitelné i v nyní souzené věci. S ohledem na to, že krajský soud žalobu odmítl dílem pro nepřipustnost, dílem pro opožděnost, přicházel v úvahu pouze kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. spočívající v tvrzené nezákonnosti napadeného usnesení. Kasační námitky směřující k meritu věci jsou proto bezpředmětné (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 1. 2006, č. j. 2 As 45/2005-65, nebo usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2023, č. j. 6 As 105/2021-72, č. 4484/2023 Sb. NSS, bod [29]).

[22] Ovšem kasační stížnost stěžovatelky, ač zpracovaná ustanoveným zástupcem (advokátem), vůbec nezmiňuje jediný přípustný kasační důvod ve smyslu § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., přičemž takový kasační důvod ani nelze vyčíst z jejího obsahu. Kasační stížnost je totiž pouhou kompilací několika pasáží z obou podání, která učinil ustanovený zástupce za stěžovatelku v řízení před krajským soudem, doplněnou o konstatování znění kasačních důvodů dle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. (tedy důvodů, které se v posuzované věci vůbec neuplatní) a holé konstatování, že soud pochybil, pokud žalobu odmítl dílem pro nepřipustnost, dílem pro opožděnost. V kasační stížnosti tudíž absentuje jakákoli argumentace či kvalifikovaná polemika s důvody, pro které krajský soud žalobu stěžovatelky odmítl.

[23] Z tohoto důvodu Nejvyšší správní soud pouze v obecné rovině konstatuje, že napadené usnesení není nepřezkoumatelné (krajský soud srozumitelně a v dostatečné míře vyjádřil důvody, pro které žalobu ve vztahu ke všem čtyřem napadeným rozhodnutím odmítl) a že *prima facie* neshledal ani žádné jiné vady, ke kterým by byl povinen přihlížet z úřední činnosti dle § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.

[24] Nejvyšší správní soud dodává, že nebylo namístě stěžovatelku vyzývat dle § 109 odst. 1 s. ř. s. k odstranění vad kasační stížnosti. Dle usnesení tohoto soudu ze dne 30. 6. 2020, č. j. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS, slouží § 109 odst. 1 s. ř. s. k tomu, aby zajistil doplnění kasačních důvodů u těch kasačních stížností, které jsou podány jako blanketní, tj. které neobsahují vůbec žádnou argumentaci (ani pokus o ni). Postup podle § 109 odst. 1 s. ř. s. však není určen k tomu, aby kasační soud, který obdrží text představující

pokračování

se jako zdůvodněná kasační stížnost, pedagogicky vedl právního profesionála zastupujícího účastníka v kasačním řízení, upozorňoval ho na smysl kasační stížnosti (který je zřejmý ze zákona) a nabádal ho k vylepšení jeho argumentačních dovedností.

[25] Nejvyšší správní soud pro úplnost uvádí, že pro nadbytečnost již nerozhodoval o dodatečné žádosti stěžovatelky o změnu ustanoveného zástupce (která byla navíc adresována krajskému soudu), neboť na výše uvedených důvodech pro odmítnutí kasační stížnosti by v současném stadiu řízení nemohl nic změnit ani jiný ustanovený zástupce.

[26] S ohledem na důvody výše uvedené Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost nepřijatelnou podle § 104 odst. 4 s. ř. s., jelikož se opírá o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., a proto ji podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítl (výrok I. tohoto usnesení).

[27] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť kasační stížnost byla odmítnuta (výrok II. tohoto usnesení).

[28] Obecně platí, že zástupce ustanovený v řízení před krajským soudem, je-li jím advokát, zastupuje navrhovatele (zde žalobkyni, resp. stěžovatelku) i v řízení o kasační stížnosti (§ 35 odst. 10 *in fine* s. ř. s.) a že v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 10 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.). V posuzovaném případě ustanovený zástupce požádal o přiznání odměny a náhrady hotových výdajů za řízení o kasační stížnosti i za řízení o žalobě. Nejvyšší správní soud ovšem ustanovenému zástupci žádnou odměnu a náhradu hotových výdajů za zastupování v řízení o kasační stížnosti nepřiznal (výrok III. tohoto usnesení). Jak již bylo uvedeno výše, ustanovený zástupce, ač právní profesionál, v kasační stížnosti neformulovat jediný přípustný kasační důvod, kterým by se mohl Nejvyšší správní soud zabývat. Opsání zákonného textu kasačních důvodů (navíc v posuzované věci nepřiléhavých) a okopírování několika pasáží předchozích podání učiněných před krajským soudem nelze hodnotit jako úkon právní služby, za který by ustanovenému zástupci měla náležet odměna v řízení o kasační stížnosti. Pokud ustanovený zástupce nárokoval odměnu a náhradu hotových výdajů za řízení o žalobě vedené u krajského soudu, pak takové případné nároky je třeba uplatnit u krajského soudu. Nejvyšší správní soud pro úplnost dodává, že z předloženého spisu krajského soudu vyplývá, že krajský soud o odměně ustanoveného zástupce již rozhodl samostatným usnesením ze dne 17. 6. 2024.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 21. února 2025

Mgr. Aleš Roztočil

předseda senátu